

"Si hi ha fam a la terra no és perquè falti menjar!"

Dij, 8/11/2018 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 7 de novembre 2018

Catequesi sobre els Manaments.

12: No robar.

Estimats germans i germanes, bon dia!

Seguint l'explicació del Decàleg, avui arribem a la Setena Paraula: «No robar».

Escoltant aquest manament pensem en el tema del furt i en el respecte de la propietat dels altres. No hi ha cultura en què el furt i l'apropiar-se dels béns siguin permesos; la sensibilitat humana, de fet, és molt susceptible a la defensa del que es posseeix.

Però val la pena obrir-se a una lectura més ampla d'aquesta Paraula, centrant-nos en el tema de la propietat dels béns a la llum de la saviesa cristiana.

En la doctrina social de l'Església es parla de la destinació universal dels béns. Què vol dir això? Escoltem el que diu el Catecisme: «Al principi, Déu va encomanar la terra i els seus recursos a la gestió comuna de la humanitat, cuidar-la, dominar-la amb el seu treball i gaudir dels seus fruits. Els béns de la creació estan destinats a tota la humanitat" (n. 2402). I una altra vegada: "La destinació universal dels béns continua essent primària, tot i que la promoció del bé comú requereix el respecte de la propietat privada, el dret a ella i el seu exercici" (N ° 2403).[\[1\]](#)

La Providència, tanmateix, no ha organitzat un món "de sèrie", hi ha diferències, condicions diferents, cultures diverses, de manera que es pot viure proveint-nos els uns als altres. El món és ric de recursos per assegurar a tots els béns primaris. Tot i així molts viuen en una escandalosa pobresa i els recursos, usats sense criteri, es van deteriorant. Però de món només n'hi ha un! D'humanitat només n'hi ha una![\[2\]](#) La riquesa del món, avui, està en mans de la minoria, de pocs, i la pobresa, fins i tot la misèria i el sofriment, de tants, són majoritaris.

Si hi ha fam a la terra no és perquè falti menjar! De fet, per les exigències del mercat s'arriba a vegades a destruir-lo, es llença. El que falta és una iniciativa empresarial de gran visió, que assegurï una producció adequada, i un enfocament solidari, que n'asseguri una justa distribució. També diu el Catecisme: «L'home, usant els béns creats, que legítimament posseeix, no només com a propis, sinó també com a comuns, en el sentit que puguin beneficiar-lo no únicament a ell, sinó també als altres» (n. 2404). Tota riquesa, per ser bona, ha de tenir una dimensió social.

Des d'aquesta perspectiva apareix el significat positiu i ampli del manament «no robar». «La propietat d'un bé fa que el qui el posseeix sigui un administrador de la Providència» (ibid.). Ningú és amo absolut dels béns: és un administrador dels béns. La possessió és una responsabilitat: "Però jo sóc ric de tot..." - aquesta és

una responsabilitat que tens. I tots els béns sostrets a la lògica de la Providència de Déu són traïts en el seu sentit més profund. El que posseeixo realment és el que sé donar. Aquesta és la mesura per avaluar com administro la riquesa, bé o malament; aquesta paraula és important: el que posseeixo realment és el que jo sé donar. Si jo sé donar, sóc obert, aleshores sóc ric no només en allò que posseeixo, sinó també en la generositat, generositat que és com un deure de donar la riquesa, perquè tots en participin. De fet si no sóc capaç de donar alguna cosa és perquè aquesta cosa em posseeix, té poder sobre mi i en sóc esclau. La possessió dels béns és una oportunitat per multiplicar-los amb la creativitat i usar-los amb generositat, i així créixer en amor i en llibertat.

Crist mateix, essent Déu, «no va considerar un privilegi ésser com Déu, sinó que es va lliurar a si mateix» (Fil 2,6-7) i ens ha enriquit amb la seva pobresa (cf. 2 Cor 8,9).

Mentre la humanitat lluita per aconseguir més, Déu la redimeix fent-se pobre: aquell Home Crucificat ha pagat per tots el rescat inestimable de Déu Pare, «ric en misericòrdia» (Ef 2,4; cf. Jm 5,11). El que ens fa rics no són els béns sinó l'amor. Tantes vegades hem sentit allò que el poble de Déu diu: "El diable entra per les butxaques". Comencem per l'amor als diners, la fam de posseir; després ve la vanitat: "Ah, jo sóc ric i n'estic orgullós"; i, al final, l'orgull i la supèrbia. Aquesta és la manera de fer del diable en nosaltres. Però la porta d'entrada són les butxaques.

Estimats germans i germanes, una vegada més Jesucrist ens revela el significat total de les Escriptures. «No robar» vol dir: estima amb tots els béns, aprofita els teus mitjans per estimar tant com puguis. Llavors la teva vida es converteix en bona i la possessió es converteix en un regal. Perquè la vida no és el moment de tenir sinó d'estimar. Gràcies.

Traducció de Josep M. Torrents Sauvage